

[Gert Petersen.]

den fortsætter altså, bombardementerne er øget, og vi kan så glæde os en smule over, at den ikke har udviklet sig til en endnu større konflikt, men det er et dybt alvorligt skår i den glæde, at selve ødelæggelserne stadig er en kendsgerning ude i Vietnam.

På andre områder har vi været vidne til en række positive udviklinger. Jeg tænker på SALT-aftalen, der er indgået imellem Sovjetunionen og USA. Jeg tænker på ratificeringen af østtraktaterne i Bonn, ganske vist ledsaget af den pinlige omstændighed, at man ikke engang kunne få et flertal i den vesttyske forbundsdag til at stemme for disse traktater, men man kom dog så vidt, så af det flertal af forbundsdagens medlemmer, som ikke stemte for, undlod de allerfleste at stemme. Man har fået, ikke en trafikaf tale, men en trafiktraktat mellem de to tyske stater. Den er afsluttet her for ganske nylig, og jeg kunne godt have lyst til at citere af indgangsordene fra denne traktat, som nu skal ratificeres af forbundsdagen i Bonn, — vi må håbe, at det lykkes — og af det østtyske folkekammer. Traktaten indledes med ordene:

„Den tyske Demokratiske Republik og Forbundsrepublikken Tyskland er i bestræbelsen efter at yde et bidrag til afspænding i Europa og udvikle normale, gode naboforhold mellem begge stater, således som de er sædvanlige mellem stater, der er uafhængige af hinanden, blevet enige om“

Det fremgår altså af denne traktat, at man nu fra vesttysk side accepterer, at Den tyske Demokratiske Republik er en uafhængig stat, med hvilken man indgår normale folkeretlige traktater. Vi har forhåbentlig også fået banet vej for den europæiske sikkerhedskonference, som så mange har set hen til igennem lang tid.

Men der har også været negative tendenser inden for den sidste måned, og alt det, jeg har nævnt her, er jo noget, der er sket inden for den sidste måned. Jeg nævnte ratifikationen den 17. maj nede i Bonn, en ratifikation, hvor man altså ikke var i stand til at samle et flertal, men kun 248 stemmer, det var én fra det absolutte flertal i forbundsdagen, og sagen gik igennem, fordi CDU/CSU stort set afholdt sig fra at stemme. Men

betingelsen for, at de ville afholde sig fra at stemme, var, at der blev vedtaget en fælleserklæring, som jeg har haft lejlighed til at studere, og som nok kan vække til nogen mistrøstighed.

Jeg kan ikke nære mig for at føje ind som en parentes, idet jeg synes, man skal have det at vide, at den vesttyske forbundsdag enstemmigt har vedtaget en erklæring, hvor det i punkt 8 hedder:

„Forbundsrepublikken Tyskland vil sammen med sine partnere i Fællesskabet“ — det er det europæiske. — „uforstyrret fortsætte politikken i retning af europæisk enighed med det formål i etaper at udvikle Fællesskabet til en politisk union“.

Det var en indskudt bemærkning, det er ikke det problem, jeg her vil befatte mig med, men da man ikke rigtig har fundet anledning til at referere dette i pressen herhjemme, synes jeg i hvert fald, at dette ting skulle gøres bekendt hermed.

Derudover udmærker denne fælleserklæring sig ved at understrege, at der ikke er skabt noget retsgrundlag med østtraktaterne, ved at understrege, at det kun er en modus vivendi, man har fundet frem osv., osv. Det er et tilbageskridt i forhold til østtraktaterne. Forhåbentlig er det ikke fælleserklæringen, der får den store politiske betydning.

Verdenssundhedsorganisationens forhold betegner også et tilbageskridt, og det gælder efter min opfattelse også Danmarks holdning, som jeg finder meget beklagelig. Danmark fastholdt sin hidtidige holdning, nemlig at stemme for en udsættelse af afgørelsen. Man kunne have håbet, at Danmark ville have stemt for DDRs optagelse i Verdenssundhedsorganisationen; det ville have medført, at DDR havde kunnet deltage som ligeberettiget partner i Stockholmkonferencen, den store miljøkonference; men det gjorde Danmark ikke, uanset at afstemningen om DDRs forhold til Verdenssundhedsorganisationen først fandt sted, efter at man i Bonn havde ratificeret østtraktaterne. Jeg ved ikke, om man har været udsat for en pression, eller hvad der har været årsagen til, at Danmark indtog den holdning. Man siger, man kan ikke stemme for en stats optagelse, når man ikke har anerkendt den-